

Deviis deri, thi de komme altid tilført med disse Beviser. Det ærede Medlem vil gjøre gjældende, at i denne Ste midlertidige Bestemmelse er der ikke fastsat Forholdstalsvalg ved Valg af Valgmænd. — Nei, det har han Ret i. Dersom der ikke i Begyndelsen havde staaet: „Indtil en Valglov udkommer“, og dersom der ikke i Slutningen havde staaet, at det overdrages Regjeringen „at ordne det videre Fornødne med Hensyn til Foretagelsen af de første Valg“, saa kunde man jo tænke, at det havde været Meningen, at disse midlertidige Bestemmelser skulde vedblive at være gjældende, i alt Fald saalænge Rigsdagen og Regjeringen ikke følte sig opfordrede til at hæve dem. Men det fremgaaer jo af det Hele, at man kun undtagelsesviis har opstillet disse Bestemmelser; derfor kalder man dem midlertidige Bestemmelser, og man siger, at de kun skulde gjælde, indtil en Valglov udkommer, ligesom man ikke engang betroer Regjeringen at ordne det Fornødne med Hensyn til Foretagelsen af Valgene, uden netop ved de første Valg. Det er altsaa aldeles klart, at der maa have været stærke Grunde for den lovgivende Magt, der vedtog Grundloven, til kun at gjøre disse Bestemmelser midlertidige, til at indskrænke deres Varighed, som den har gjort det. Den maa have haft gode og gyldige Grunde dertil, og Grunden er naturligviis den, at man her gjorde Valget undtagelsesviis, Noget, man ikke vilde skulde gjælde længere, end til man kunde komme udover det første Dieblisks Vansteligheder. Naar det nu er sagt, at det har megen Betydning — og det maa man indrømme, er Tilfældet —, at Landstingets Fleertal ikke har villet gaae ind paa Forholdstalsvalgene ved Valget af Valgmændene, saa skal jeg i Forbigaaende bede indvret, at det nuværende Landsting ikke er valgt efter Forholdstalsvalg ved Valgmandsvalgene. Deri kan der altsaa ligge en ganske fornuftig og tænkelig Grund til, at Landstinget kunde have imod denne Valgmaade, hvorved der kunde komme Valg af Valgmænd frem, som maatte kunde føre til, at enkelte af de nuværende Landstingsmænd ikke bleve valgte. Dette kan forklare, hvorfor man i Landstinget er mere bestemt i denne Retning, end jeg troer, at man

ellers vilde have været. Til Syvende og Sidst kommer nu det ærede Medlem med dette: Det er farligt, det kan see ud som et Attentat paa Forsamlingen! Ja, dette er jo nu et af disse Udtryk, der ere beregnede paa at skulle virke ganske særdeles; men naar man ved denne Leilighed seer nærmere til og spørger: Hvad er det da for en Fare, der derved skulde opstaae? Ja, saa er det denne, at Valgloven da ikke udkommer i denne Samling, men denne Fare kan man dog dristig see under Dinene. Var der ikke mere farlige Spørgsmaal, der ligge for eller have ligget for, saa kunde vi være meget glade, thi denne Fare er virkelig ikke meget stor, den er overordentlig ringe. At det skulde være et Attentat paa Forsamlingen, vil jeg nu slet ikke tale om, thi det ærede Medlem drifter sig jo heller ikke til at sige, at det er et Attentat, men han sagde kun, at Mange vil se an paa det for at være et Attentat, og jeg tør nu med samme Sikkerhed, hvormed det ærede Medlem fremsatte sin Paastand, paastaae det Mobsatte. Overhovedet kan man jo ikke gaae ud fra, hvad „Mange“ vilde dømmе, dette kan ingen Grund være for Thinget til enten at gjøre det Ene eller det Andet, thi der kan vanstelig opstilles nogensomhest Mening, uden at man kan sige, at der er Mange, der ere imod den, Mange, der see Sagen anderledes. Det hører til disse dagligdags Udtryk, som virkelig ikke kunne have Betydning.

Det glædede mig overordentlig at see den Stilling, den ærede Conseilspræsident indtog idag. Efterat jeg havde givet Grunde for min Betragtning, og det, troer jeg, meget gode og gyldige Grunde for, at hvad Conseilspræsidenten havde anført i Landstinget, ikke holdt Stik, fremkom den ærede Minister ikke med en eneste Grund til Forsvar for, hvad jeg havde imødegaaet med gode Grunde, men han gjentog kun et Par af sine Paastande og sagde da, at han vilde ikke forelægge denne Lov for Kongen til Stadfæstelse, dersom Forholdstalsvalgmaaden ved Valgmandsvalget blev vedtagen. Dette overbeviste mig om, at den ærede Conseilspræsident virkelig er fuldstændig renonce paa Grunde. Han har ikke de foregaaende Gange, naar dette Spørgsmaal har været for, sagt, at han ikke vilde forelægge denne Lov for Hs.